

Stórt framstig

LEYGARDAGIN varð nýggi millumbylgjusendarin hjá útvarpinum tikin í nýtslu og hundræðstals fyrri ikki at siga túsundstals føroyingar, sum eru stæddir í fremmandum sjógv ella í fremmandum londum kunnu nú hoyra útvarpið.

HETTA er í sjálvum sær ein stór-hending, og mugu vit sanna orðini hjá Margrethu drotning, tá hann tendraði sendaran, at hesin dagur fer at eins stórir dagar at minnast afturá, sum tá vegir og brýr, berghol og ferjur vórðu tiknar í brúk. Tí við nýggja millumbylgjusendaranum er brúgv bygd millum móðurlandið og so teir mongu føroyingar, sum vinna sær til dagsins upphald á sjónum, og teir, sum eru búgvandi í einum av okkara grannalondum. Hetta má so sanniliga sigast at vera stórhending og kunnu vit nú bert vóna, at tað verða so mong

sum gjørligt, sum fara at hava gleði av hesi stóru iløguni.

UMRØDDI sendari hevur verið eitt av teimum málunum, sum aftur og aftur hevur verið nomið við í almenna kjakinum her á landi í mong mong ár. Nú er so rokkið á mál, og vónandi eru tey, sum skulu hava gagn av hesum sendara, nøgd. Fyrst og fremst eru tað okkara útróðrar- og fiskimenn, sum skulu hava gagn og nyttu av sendaranum. Teir hava higartil verið noyddir at vera dagsaktuell tíðindi heimanífrá fyrriuttan, tí okkara útvarp rakk so stutt út um landoddarnar.

NÚ verður so øðrvísi, tí nú sleppa teir at fylgja við í øllum tí, sum nú einaferð bylgist í samfelagnum dag um dag. Teir vera nú at kenna seg meira sum ein partur av samfelagnum og kunnu nú í stórri mun gera sínar meiningar galdandi og harvið ávirkan. Teir eru bráðdliga blivnir ein partur av samfelagnum, higartil hava teir verið noyddir kunna seg um gongdina heima við at lesa í rúgvuvís

av bløðum, sum eru vorðin vikur og mánaðar gomul. Í veruleikanum hava mangir av okkara fiskimönnum als ikki verið partur av menningini í samfelagnum, og teir hava ikki havt møguleika at gjørt seg galdandi t.v.s. at vera við til at ávirka avgerðir, sum bæði so og so eisini viðvíkja teimum sjálvum. Men hetta skal nú broytast.

VIT kunnu tí gleðast um, at føroyskir fiskimenn og sjómenn nú fara at kenna seg meira heima og meira sum partur av samfelagnum, nú teir hava høvi at lurta eftir útvarpinum hvønn dag.

HETTA setir so sanniliga eisini krøv til útvarpið. Tí ein so stór iløga, sum nú er gjørd í millumbylgjusendaran, má eisini onkursvegna siggjast aftur. Hetta kann tí ikki sigast at vera annað enn ein rættiliga stór avbjóðing til nýggja útvarpsstjóran, sum nú er í ferð við at stinga út í kortið fram- iðarkósina hjá útvarpinum. Bráðdliga at fáa ein lurtaraskara, sum er nógv størri og sum eisini hevur annan torgv

enn tað, sum vanliga verður sent, má sigast at vera ein spennandi avbjóðing fyrri føroyska útvarpið, nú vit eisini eru farin inn í 90-ina. Fyri undanfarna stjóran má tað kennast gleðiligt, at hesin nógv efturspurdi sendarin nú endiliga er vorðin veruleiki, tí hann hevur verið millum teirra, sum alla tíðina hevur strongt á okkara politikarar at jætta teir neyðugu pengarnar, soleiðis at okkara fiskimenn ikki altíð skulu vera við sviðið soð.

TILLUKKU við nýggja sendaranum ynskja vit bæði útvarpi, telefonverki og ikki minst tykkum mongu á sjógv og landi, sum nú fara at kenna tykkum væl nærri heimlandinum enn higartil. Vónandi kann henda iløga verða okkum øllum til gangs sum frálødur. Nú verður so spennandi at frætta, hvat vit veruliga fara at fáa fyrri pengarnar. Tað vil tíðin so vísa. jamú

Føroyar størri

Sjófólk og føroyingar í grannalondunum kunnu nú hoyra útvarpið og fylgja við, hvat hendur í Føroyum. Hetta hendi leygardagin, tá nýggi millumbylgjusendarin varð tikin í nýtslu.

Leygardagin varð nýggi millumbylgjusendarin hjá útvarpinum tendraður.

Sendarin, sum við øllum arbeiði kostar umleið 65 mill. kr.,

stendur á Akrabergi og asvloysir hann tann gamla og minni sterka sendaran

hjá útvarpinum.

Við tí nýggja millumbylgjusendaranum verður eitt gamalt og stórt ynski gingið á móti. Tað er ynski frá okkara siglandi fólki heima sum burturi at kunna fylgja við í tí, sum fyrirferst heima á klettunum.

Higartil hava fiskimenn, sum hava fiskað nær landi, so dánt hoyrt útvarpið, nú fara fiskimenn, ið hava sítt dagliga arbeiði so langt burturi sum í Eysturgrønlandi og í Barentshavinum

at hoyra tíðindi heimaífrá fleiri ferðir um dagin.

Men serliga hentur verður sendarin hjá teimum mongu av okkara útróðrar og fiskimönnum, sum hava sítt dagliga arbeiði her kring oyggjarnar. Tí so lægið tað enn ljóðar, so hevur tað veid ógvuliga avmarkað, hvussu langt útvarpið er rökkið út um landoddarnar.

Men nú kemur so broytning í.

Tað var Margretha drotning, sum tendraði nýggja millumbylgjusendaran á Akrabergi. Hetta gjørdi hon leygardagin í sambandi við, at hon vitjaði í Suðuroynni.

Áðrenn drotningin tendraði sendaran segði Sólbjørn Jacobsen nøkur orð. Hann vísti m.a. á, at ein av teimum týðningarmestu uppgáunum hjá Telefonverkinum er at viðvíkhalda sendinetið hjá útvarpi og sjónvarpi.

Føroyar eru eitt sjófarandi fólk og hava sjómenn ikki í gerandisdegi sínum møguleikan at njóta somu tilboð, sum eitt nýttmas samfelag hevur at biðja sínum borgarum.

Tað hevur tí í mong ár verið eitt stórt ynski, at fiskimenn og aðrir sjómenn skuldu fáa betri møguleika at frætta tíðindi heimanífrá. Hetta hevur bert verið gjørligt í sera líðan mun higartil, tí tann gamli sendarin røkkur ikki so langt.

Sólbjørn Jacobsen vísti á, at tað liggur eitt stórt og

drúgtv fyrirleikararbeiði aftanfyrri, nú tann nýggi millumbylgjusendarin er liúgur og tikin í brúk.

—Eg skal nýta høvið til at takka øllum, sum hava verið við í arbeiðinum uppá nýggja sendaran segði Sólbjørn Jacobsen, telefonverksstjóri, tá hann bað Margrethu drotning tendra sendaran.

Drotningin helt eina stutta røðu og segði:

—Mange har set frem til denne dag med glæde og forventning. Det har længe været følt som et savn, at den færøske radio ikke har kunne aflyttes af de mange færingar, der har deres daglige arbejde på havet, langt fra de hjemlige farvande.

For dem vil den nye radiofonisender betyde langt bedre muligheder for at vide, hvad der sker derhjemme og høre dem på deres eget sprog og således fastholde kontakten hjem til den færøske hverdag.

Mange vil endnu have i frisk erindring, hvorledes åbningen af en ny vej eller færgeforbindelse gav helt andre muligheder end før for udvikling og kontakt. Jeg er sikker på, at mange i årene der kommer, vil tænke tilbage på denne dag som en tilsvarende milepæl. Jeg ønsker hjertelig tillykke med denne seneste landvinding for den færøske kommunikation og indvier

Mynd Arne Johansen

Margretha drotning tendrar millumbylgjusendaran. Híjastæddur er Sólbjørn Jacobsen, telefonverksstjóri